

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τιμή Δρ. 2

Ἀθήναι - Κυριακή
7 Ἰανουαρίου 1934

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 4

7 ἡμέρες

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1 Τόμος
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36019

Η Καίτη Παγκάλου, που ήρθε με από τις δεινότερες σωφρίνες μας.

Όταν οι γυναίκες σωφρίνες... ξέρετε τι συμβαίνει; Οά φαντάζεστε, θέβαια, χίλια δυό... Και ασφαλώς εν μέρει — και, ετυχώς ή δυστυχώς, ύπαρχουν πολλές γυναίκες που σωφρίουν σήμερα, στην Ελλάδα, γυναίκες κάθε τάξεως, από την πεύδ άριστοκρατία έως την πεύδ άπαισθησία σωφρί, από τις σωφρίνες μεγαλοεργείους «Οπ-πέλ» όπως ή κ. Άννα Φιλαδέλφους, ή της πολυτελούς «Πασι-νός» όπως ή κ. Παπασιράτου, ή ακόμη της περιγής «Ισα-νός» όπως ή κ. Ζαγοράτου, έως... έως...—άλλ' άς πώμε να ορί-ζουμε μία ματιά στα κατήχητα της τροχίας για να δώμε πό-σες κυρίες και ποιές είνε οι «σωφρίνες» σωφρίνες μας...Γιατί δ-ταν οι γυναίκες σωφρίουν, δά συμβαίνουν ασφαλώς χίλια δυό σκανδαλάκια, χίλια δυό περιεργά επεισόδια, όπως συμβαίνουν πάντοτε και παντού... όπου άνακατείνονται οι γυναίκες!...

— Ένα τρέι, λοιπόν, και...«Τρέι»! Στη διεύθυνση της Τρο-χίας κινήσεως!... — Για τις σωφρίνες μας, είπατε; Μάς ρωτάει χαμογελόν-τας ό κ. Διοικητής. Ά! Δέν έχω κανένα παράπονο. Είνε τόσο φρονίμες, τόσο ταπεινές... Δυστυχώς δέν μπορώ να σας πώ κα-νένα όνομα... Άπαγορεύεται αυστηρώς! Σχίζονται; — Σχίζονται, κ. Διοικητά... Άλλήθεια, πού είνε τόνωμα της πρώτης χρονολογίας, σωφρίνας μας; — Ό κ. Διοικητής άνασταίνει και δίνει μία διαταγή! ο' ένα πόλιμον. Ό πόλιμον τού φέρνει από τό γραφείο έκδοσεως ά-δειών έναν κατάλογο.

— Τό όνομα της πρώτης σωφρίνας; Η πρώτη άδεια γυναι-κός σωφρί έχει άρρίθμον άριθμόν 372 και άνήκει ελ- την κ. Έλ-πινική Δημαρά.

— Κ' ή τελευταία; — Νέος άνασταναγμός. — Είνε ή κ. Έδith Γιαννουλάτου. Τελευταία μέχρι της πεντημής, ένοείται. Η άδεια της διδος Έδith Γιαννουλάτου έχει αριθμό 18.297...

— Πόσες είνε όλες οι σωφρίνες μας, κ. Διοικητά; — Πρώς τό παρόν έχουμε μόνο 304. Όλες τους είνε έρασι-τέχνιδες... — Καμιά έπαγγελματίας; Αυτό είνε περίεργο! Δέν άπάχει λοιπόν καμιά σωφρίνα σέ τάξ; Κι' όστόσο έπαιχε κάποιον μυ-σηλαδής κυρία που έκανε «άπασα» με τό τάξ; της κοντά στο ύποκειντό των Στρατιωτικών... — Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

Θίαν σωφρίουν

Μιά έντολ ή που... τρομάζει τόν σωφρί.—Μιά ματιά στην Τρο-χαία.—Ποιά είνε ή πρώτη και ή τελευταία σωφρίνα.—Η σωφε-ρίνες τών ταξί και λεωφορείων

τού καλού κόσμου που είχε καταστραφεί οικονομικώς κ' έργαζό-ταν με τ' αυτοκίνητό της, τη νύχτα, για να κερδίσει τη ζωή της...

— Όποτε μπορούν να εργασθούν και σωφρίνες; Ρωτούμε πε-ρίεργοι τόν κ. Διοικητή της Τροχίας.

— Δυστυχώς, έδώ στην Ελλάδα αυτό τό επάγγελμα είνε έκπαιδμένο για μία γυναίκα. Μία σωφρίνα επάγγελματίας θα ήταν φαινόμενο άόλογο και... άπαθείας. Καταλαβαίνετε... — Από τις πληροφορίες που έχουν δώσει διάφοροι σωφρί, ύπρχε στά 1928 κ' άλλα μία σωφρίνα επάγγελ-ματίας οδηγός ενός αυτοκινήτου συγκοινωνίας της γραμμής Πα-τριών. Οι συνάδελφοί της δέν ήξεραν τόνόμα της και γι' αυτό την έλεγαν: ή «σωφρίνα Άρμένισσα»! Την καμάρωναν μάλιστα και την σεβόντουσαν γιατί κρατούσε τό τιμόνι με μία παροιμιώ-δη ψυχραιμία. Ποτέ της δέν είχε παρθεί καμιά άστυνομική διάταξη και ποτέ δέν της είχε συμβεί κανένα δυστύχημα...

— Ναί, ή ψυχραιμία τών γυναικών σωφρί μου έχει κάνει κι' έμένα έντυπώσι!... Μάς λέει με θυσιασμό ό κ. Διοικητής της Τροχίας. Τι να σας πώ; Άν θέλουμε κανείς να συγκρίνει τις έρασιτέχνιδες σωφρίνες με τούς έρασιτέχνες σωφρί θα δει ότι ή πρώτες... άπεράζουν! Ποτέ δέν τούς έχουν συμβεί σοβα-ρά δυστυχήματα κ' ή παραδόσεις τους είνε πάντα καθαρές «τυπικές».

— Τυπικές; — Νά, παραδείγματος χάριν, ξεχνούν ν' άναβεώσουν την άδεια κυκλοφορίας τών. Ξεχνούν ακόμη και τις 30 δραχμές που πρέπει να πληρώσουν κάθε μήνα στο ταμείο συντάξεως. Μάς έ-ναγάζουν τότε να τούς άνακατέινουμε την άδεια μέχρις ότου θυ-μηθούν κ' εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

— Μήπως ύπάρχει καμιά ιδιαίτερη άστυνομική διάταξη για τις σωφρίνες; — Όχι δέν ύπάρχει καμιά. Διότι, άπό...—άρα, κ' οι σωφρί.

— Ό σωφρί μας κυντάει λίγο «παιτά». Τι διάβολο! Άκόμη δέν μπήκαμε μέσα και... τόν οδηγούμε κι' όλες στην Τροχία; Όσοι έπαιζετε, τό καλοάγαθο μεριδιάμ μας τόν καθησυχάζει. Σε δυό λεπτά θεωρούμαστε στη διεύθυνση της Τροχίας Κινήσεως. Όταν καταβαίνουμε και τόν πληρώνουμε, ένας στεναγμός άνα-κουσίσεως όρναιε από τό στήθος τού.

— Για τις σωφρίνες μας, είπατε; Μάς ρωτάει χαμογελόν-τας ό κ. Διοικητής. Ά! Δέν έχω κανένα παράπονο. Είνε τόσο φρονίμες, τόσο ταπεινές... Δυστυχώς δέν μπορώ να σας πώ κα-νένα όνομα... Άπαγορεύεται αυστηρώς! Σχίζονται; — Σχίζονται, κ. Διοικητά... Άλλήθεια, πού είνε τόνωμα της πρώτης χρονολογίας, σωφρίνας μας; — Ό κ. Διοικητής άνασταίνει και δίνει μία διαταγή! ο' ένα πόλιμον. Ό πόλιμον τού φέρνει από τό γραφείο έκδοσεως ά-δειών έναν κατάλογο.

— Τό όνομα της πρώτης σωφρίνας; Η πρώτη άδεια γυναι-κός σωφρί έχει άρρίθμον άριθμόν 372 και άνήκει ελ- την κ. Έλ-πινική Δημαρά.

— Κ' ή τελευταία; — Νέος άνασταναγμός. — Είνε ή κ. Έδith Γιαννουλάτου. Τελευταία μέχρι της πεντημής, ένοείται. Η άδεια της διδος Έδith Γιαννουλάτου έχει αριθμό 18.297...

— Πόσες είνε όλες οι σωφρίνες μας, κ. Διοικητά; — Πρώς τό παρόν έχουμε μόνο 304. Όλες τους είνε έρασι-τέχνιδες... — Καμιά έπαγγελματίας; Αυτό είνε περίεργο! Δέν άπάχει λοιπόν καμιά σωφρίνα σέ τάξ; Κι' όστόσο έπαιχε κάποιον μυ-σηλαδής κυρία που έκανε «άπασα» με τό τάξ; της κοντά στο ύποκειντό των Στρατιωτικών... — Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

— Ναί, έπαιχε... Μά δέν άπάχει πια! Μάς λέει, έπιερ-θαίνοντας ένας άρχιφίλικας. Είχαμε προσπαθήσει μάλιστα ν' άνα-καλύψουμε την ταυτότητα της, να έξιχνιάσουμε αυτό τό παρά-ξενο μυστήριο της ζωής της, μά δέν προφτάσαμε. Η έπαγγελ-ματίας σωφρίνα χάθηκε άξαφνα μία νύχτα από την πιάτσα της μαζί με τό μυστηριώδες τάξ; της. Από τις φήμες που κυ-κλοφορούσαν άνάμεσα στους σωφρί, μάθαμε ότι ήταν μία κυρία

στις κυρίες να σωφρίουν.

—Θέλετε να μάθετε ποιές κυρίες της Άθηνάικης κοινωνίας έμαθε να χειρίζονται τό δολάν; Όρίστε: μαθήτριες της κ. Πέ-τρον ήταν ή κυρία Ράλλη, Τούρη, Δροσισόπουλου. Σχίζονται, Χρυσανθοπούλου, Παπαγιαννί, Κουσιώτη, Ψιακή κ' ή διδος Μα-ρία Λοβέρδου, Χριστοδουλόου, Σταθάτου, Εύφραιμίδου, Εθελί-δου, Βανδούρου κ. ά.

— Σε πόσα μαθήματα μπορεί να γίνει μία κυρία σωφρίνας; — Η γυναίκες έχουν κεφάλι (είνε έξυπνες δηλαδή), μάς λέει χωρίς καμιά μετριοφροσύνη για τό φύλο της. Δέκα μαθή-ματα είνε άρκεία.

— Άρίστεντον! Κι' όστόσο σάς... πιστεύουμε δέβαια κ. Πρέστον. Και τώρα, για πότε μας; πώς μαθαίνετε τις κυρίες να σωφρίουν;

— Τα δυό πρώτα μαθήματα γίνονται έξω από την πόλιν. Έπειτα τις φέρνο στους κεντρικούς δρόμους της Άθήνας για να συνειθίσουν στην κίνηση και να μάθουν να μην παραβαίνουν τις διάφορες άστυνομικές διατάξεις της Τροχίας.

— Τι σας κάνει ιδιαίτερη έντυπωση κατά τη διαδικασία τού σωφρίματος;

— Η μεγάλη προσοχή τών μαθητριών μου. Άντιλαμβάνον-ται άμέσως τις διάφορες λεπτομέρειες της μηχανής και μαθαί-νουν γρήγορα να επιδιορθώσουν μόνες τους τις βλάβες τού αυτοκινήτου. Πολλές σωφρίνες ξέρουν να διορθώσουν τό «καρ-μπυράκι», να καταλαβαίνουν άν ή μηχανή είνε στους «χρόνους» της, άν δίνουν σπινθήρα τό «μπαζόν», άν σχηματίζουν τό «κονί-νέτι» και γενικώς άν λειτουργεί καλά ή μηχανή τού αυτοκινήτου τούς... — Ποιά ήταν ή πρώτη σας μαθήτρια, κ. Πρέστον;

— Η κ. Κική Βανδούρου.

— Έμεινε γρήγορα να σωφρί; — Έμεινε γρήγορα, τόνε; από τόσοι μαθήματα ήσε-ρε να έμεινε «φωλιά» τ' αυτοκίνητο!

— Είνε ψυχραιμία ή σωφρίνες μας; — Ύπερβολικά ψυχραιμίες!... Έχω προσέξει ότι ή γυναι-κες είνε πιο ψυχραιμες από τούς άνδρες.

— Στο βολάν, ένοείται.

— Έξω, στο δολάν.

Έκείνη τη στιγμή κάνει την εμφάνισή της ή μικρούλα κό-ρη της κ. Πρέστον, ή χαριτωμένη Μύριαμ.

— Ξέρετε, μάς λέει ή Άγγλίδα δασκάλα τού σωφρίσμα-τος, ή κόρη μου σωφρίει περίφημα. Όταν θυλάουμε από την πόλιν, της άπειταίνονται άφροδα τό δολάν. Κι' όστόσο είνε μό-λις έντεκα χρόνων!...

— Έντεκα χρόνων! Τότε ή κ. Μύριαμ είνε ή μικρότερη σωφρίνα μας!

— Άκριβώς! Μάς άνατάει χαμογελώντας ή κ. Πρέστον. Μά κ' ή κ. Μύριαμ, ή ξανθεία και χαριτωμένη Άγγλίδα, χαμογελάει με παιδική άθωότητα.

— Σας άρέσει να σωφρίετε, κ. Μύριαμ;

— Ό, έγω τρελλάινουμαι! Από την ήμέρα που μ' έμαθε ή μαμά να οδηγώ, θέλω να κρατώ πάντα τό βολάν στα χέρια μου. Μά δέν μ' άφίρουν να σωφρίω παρά μονάχα όταν θυλά-νουμε έξω από την πόλιν. Και ξέρετε γιατί; Γιατί μου λένε ότι άπαγορεύεται! Τι δά πεί «άπαγορεύεται», άπό ένώ έξω να σωφρίω; Τούς λέω τότε να μου θγιάλουν κι' έμένα μία άδεια, ένα δίπλωμα, μά μου άπαντούν ότι είμαι μικρή. Δέν θα μενε-λόσω ποτέ... Όά δει! Κάθε μέρα δά γυρίζω με τ' αυτο-κίνητο!

— Μά δέν φοβάστε διάλυο τούς μεγάλους;

— Τι να τούς φοβήθω... Μία φορά μάλιστα γλύτωσα έναν! κύριο στη Πλακάμα...

— Ά, έτσι; Τόν γλύτωσα;

— Ναί... Κατεβαίναμε ένα πρωί, τό καλοκαίρι, για μπάνιο, όταν πύδ έξω από τό Καλαμάρι παρακάλεσε τη μαμά να μου δώ-σει τό βολάν. Ξέρετε τώρα πόσο στενός είνε εκεί πέρα ό δρό-μος; Μόλις χωρήσε να περάσουν δυό αυτοκίνητα... Κοντά στο Έλληνικό λοιπόν, ανέβαινε με ταχύτητα μία κυρία. Ό κύριος, που την οδηγούσε, όταν έφτασε κοντά μας, έσχάσαμε κι' άρρι-σε να με κυντάει σαστισμένος. Δέν πίστευε στα μάτια του! Καταλαβαίνετε τώρα τί θα συνέβαινε... Η κόουσα έρχόταν καί' άπάνω μας... Έγώ όμως δέν έχασα την ψυχραιμία μου. «Έκω-

— Άκριβώς! Μάς άνατάει χαμογελώντας ή κ. Πρέστον. Μά κ' ή κ. Μύριαμ, ή ξανθεία και χαριτωμένη Άγγλίδα, χαμογελάει με παιδική άθωότητα.

— Σας άρέσει να σωφρίετε, κ. Μύριαμ;

— Ό, έγω τρελλάινουμαι! Από την ήμέρα που μ' έμαθε ή μαμά να οδηγώ, θέλω να κρατώ πάντα τό βολάν στα χέρια μου. Μά δέν μ' άφίρουν να σωφρίω παρά μονάχα όταν θυλά-νουμε έξω από την πόλιν. Και ξέρετε γιατί; Γιατί μου λένε ότι άπαγορεύεται! Τι δά πεί «άπαγορεύεται», άπό ένώ έξω να σωφρίω; Τούς λέω τότε να μου θγιάλουν κι' έμένα μία άδεια, ένα δίπλωμα, μά μου άπαντούν ότι είμαι μικρή. Δέν θα μενε-λόσω ποτέ... Όά δει! Κάθε μέρα δά γυρίζω με τ' αυτο-κίνητο!

— Μά δέν φοβάστε διάλυο τούς μεγάλους;

— Τι να τούς φοβήθω... Μία φορά μάλιστα γλύτωσα έναν! κύριο στη Πλακάμα...

— Ά, έτσι; Τόν γλύτωσα;

— Ναί... Κατεβαίναμε ένα πρωί, τό καλοκαίρι, για μπάνιο, όταν πύδ έξω από τό Καλαμάρι παρακάλεσε τη μαμά να μου δώ-σει τό βολάν. Ξέρετε τώρα πόσο στενός είνε εκεί πέρα ό δρό-μος; Μόλις χωρήσε να περάσουν δυό αυτοκίνητα... Κοντά στο Έλληνικό λοιπόν, ανέβαινε με ταχύτητα μία κυρία. Ό κύριος, που την οδηγούσε, όταν έφτασε κοντά μας, έσχάσαμε κι

Γυναίκες που έγκλημαίσαν ΑΠΟ ΞΡΩΤΑ

Στις γυναικείες φυλακές.-Η άδεια που δεν είχε άδεια.-«Απαγορεύεται η επικοινωνία».-Η κ. Καλμούχου-Κέρβερος.-Δράματα και «Γκράν-Γκινιόλ» κλπ. κλπ.

Τι να έπικεφθεί κανείς τις γυναίκες φυλακές; Πρέπει να έχει ειδική άδεια του υπουργείου Δικαιοσύνης. Αλλά κι αυτή η άδεια δεν είναι... άδεια. Σας την αντιγράφω για να πετύχετε:

«Επιτρέπεται εις τον κ., δημοσιογράφον, να έπικεφθῇ ἐν ἁπάσι τὰς γυναικείας φυλακάς διά να λάβῃ γινώσκον της οργανώσεως και λειτουργίας αυτών από δημοσιογραφικής απόψεως, απαγορευμένης αστυρικής της επικοινωνίας με καταδικασμένους και ἐφ' ὅσον η διευθύντρια δεν νομίζει ότι υφίσταται κωλύματι τι. Έντολή του υπουργού: Ο Τημητάρχος».

Σας ρωτά λοιπόν τώρα, σε τι θα μου έχρησιμεί η άδικοπρὶς αυτή άδεια εισόδου στις φυλακές που απαγορεύει αστυρική την επικοινωνία με καταδικασμένους; Ενώ αυτός ήταν ο μοναδικός σκοπός της κομπάρσας! Όσοιδήποτε, θα μπορούσε να μου άνοιξε την πόρτα. Και πραγματικά, αυτό πό πετύχη.

□□□
«Ένας θηλικός Κέρβερος, μεσόκοπος, αργότατος και από συνήθειαν όχι ευγενής, με άνοιξε και μου επέτρεψε να μπω απ' ευθείας στο άδικοπρὶς δικά εφορμαζόμενον γραφείο της Διευθύνσεως».

Παρουσίαζομαι μπροστά στην διευθύντρια κ. Καλμούχου, ευγενέστατη πράγματι κυρία... αλλά όχι ευγενέστατη διευθύντρια. Μου απαγορεύει, τά πάντα μ' ένα βλέμμα μη δαχτύλου αντηρίσσειν πο καρφώνει τον άλλο στη θέση του, καθώς απ' στράφι πρὶς απ' τα γυαλιά.

«Οι πληροφορίες θέλετε, μπορώ να σας τις δώσω εγώ!»
—Να έπικεφθώμεν όμως τις φυλακές για να σχηματίσουμε έτσι και μία προσωπική αντίληψη.

«Η κ. Καλμούχου... δεν τ' βρίσκει απαραίτητο! Δεν επιμένει. Και ρωτά διάφορους άρχιστες για μένα πληροφορίες: Τι άδρες δέχονται, ποιους δέχονται, τι κάνουν η φυλακισμένες, πώς ζουν, πώς περνούν τις άδρες τους κ.τ.λ. Πληροφορούμαι έτσι δι δέχονται μόνον συγγενείς, σε ειδική σάλλα υποδοχής και για άδραμένα λείπει δι απαγορεύονται τά δόρα και τά βιβλία στις καταδικασμένες, δι περνούν τις άδρες τους δουλεύοντας στον άργαλειό και στο κέντημα, και διαβάζοντας—είπε το μόνο βιβλίο που επιτρέπεται—το Εὐαγγέλιο».

—Μπορούμε να τη δώμε αυτή τη σάλλα της υποδοχής;

—Δυστυχώς όχι. Αλλά τη στιγμή δέχονται έπισκέπτες γυναικές».

—Σας διαβεβαιώ δι δεν πρόκειται να τά βάλω ούτε με τις γυναίκες ούτε με τους έπισκέπτες!

Μεσολαβούν δυό λεπτά κατά τά όποια η κ. Καλμούχου συγκροτεί συμβούλιο με την σκέψη της, την λογική της και την αστυρική της, και επί τέλους υπερτερεί η έπισκέπτες και μου επιτρέπει να δι τά σάλλα της υποδοχής που βρίσκεται άκριβος απέναντι στο γραφείο της και άριστερά ζήμενός της εισόδου.

«Ένα μεγάλο άπλόχωρο δωμάτιο που θυμίζει άρχοντοκρατικό σαλόνι. Μόνα έπιπλα, λίγες καρέκλες κ' ένα τριμμένο φουρνιμένο τραπεζιάρης. Άρκετες κατακάβες με το κοστούμι της φυλακής—ρόβια τοίμας, Πιγίετα, πασαρέλια, κλαίει... Ξωτικό, έχει ακόμα στιγμές που είνε γυναικά. Δι φάει το ποτήρι της ζωής που τ' άδρες μισοπωμένο άπάνω στο άνακρητικό τραπεζί. Μόνο τη Μαίρα μισά κανείς, όταν μιλήσει μαζί της. Δεν αισθάνεται ούτε φίλη, ούτε απέχθεια για τη φόνισσα. Μόνο έναν άπεναντί, ατέλειωτο οίκτο...»

□□□
«Ένα χαριτωμένο διακοσμητικό που μοιάζει με μικροσκοπική πολυκορυβία, έτσι με την ποδιά της φυλακής και τ' φακίλλο. Είν' εύθυμο, ζωηρό, άνησχο και τά ποιηρά ματάκια του σε καταζών περιέργεια, σε περιεργάζονται όλόκληρο, σε γδύνουν νομίζεις κ' ύστερα απ' αυτή την ένοχλητική έρευνα της στιγμής, κερφώνονται επί θέση της καρδιάς σου».

Κακή συνήθεια. «Έρος κ' έδω; Όχι. Άπλωδες... πορτοφύλι. Απληθή έρος και πορ-

ποτάς» μου, κι αυτό γιατί από στιγμή σε στιγμή φοβόμαι την επάνοδο του Κέρβερου που λέγεται διευθύντρια! Διζάστε γρήγορα, πασοκαλό, γιατί άφραλό η κ. Καλμούχου δεν θ' άργήσει να ένοχη και θα σας διακόψει πιθανόν στο καλύτερο σημείο:

Μά άμορφη μελαχροινή, με σεμνότητα εμφάνιση—μήπως μπορούσε να μιν είνε κ' έτσι χωρίς μακιγιάζ και με φακίλλοδεμένο κεφάλι—τελειώνει την κουβέντα της με κάποιον. Την πλησιάζει. Δέ φέρεται δι-ατεταμένη να με άποπεί. Βλέπει τά στανία ανθρώπους που είνε... «έν ενεργεία στη ζωή!»

—Ώρατος καιρός σημερα...
—Τι με νοιάζει, κύριε; Μήπως πρόκειται να τόν χαρώ;

«Η φράση, το θλιμμένο ύψος μ' άνογκάζουν να παρατηρώ από τη σκληρή πρόθεση δημοσιογραφικής πεινύματος. Άπότομη μετά-πωση. Η στενή επαφή με μία γυναίκα απ' αυτές, που τις θαρροβώ άξίες μόνο για την περιφρόνησή μας, με κάνει να σταματήσω. Όσοι αυτό το κοστούμι της φυλακής έχει νάνα το φινάλε μιας τραγωδίας, που την έγραψε και την έπαιξε άδύρβια η ζωή στο ατέλειωτο «γκράν-γκινιόλ» της. Αι-σθάνομαι την άσπρη να της αυστηρά, να της συμπεριφροδ όπως σε μία κυρία. Μου συνιστάται κ' εκείνη. Είνε η κ. Φωτοδούρα, σύζυγος του ταγματάρχη Φωτοδούρα. Τά έγκλημα της; Ποιες δυσκολίες για να φάσει κανείς σ' αυτή την έρημωση. Έξω από τόν έρως...»

Πριν λίγα χρόνια στο φάληρο, ένα βράδυ. Μία στιγμή τρέλ-λας, Γιατί; Της έκα-μει άποστασία! Η γυναικά που κατανέει γιατί της κατέστρε-ψαν της ζωή—ήταν πατρεμμένη—κ' ύστερα είδε να την πε-τούν σαν κάτι που ά-χρηστήθηκε, που δεν άξιζει να τ' μεταχει-ρίζονται πελά... Ό πόσος κ' η ήλιος πε-ζι—οί πιο φρικτοί ή-θικοί αστυρικοί—της άπλισαν το χέρι. Κι όταν αισθάνθηκε να χνίζει η άσπρη στα μικρά της τά όκρα, τ' άνικα να τά άπο-τώσει και με περὶ ο-κάντος του μπαρούτι έξέπασε σε λυ-μούς. «Όπως το μικρό παιδί που κάνει ά-θελά του κακό κ' ύστερα κλαίει... Μά ή-ταν πελά άργά. Έκείνος είχε σκοτωθεί. Εί-χε σκοτωθεί από το χέρι της, το ίδιο έ-κείνο χέρι που άπειρες φορές τού χάιδε με τόση τρυφερότητα και με τόση στοργή της μάλλια...»

«Ήθελε ν' αυτοκτονήσει. Δέ μπόρεσε. Κ' ήρθε η Δικαιοσύνη, η σκληρή, η άλόγιστη θεά που δεν έχει αισθηματισμούς και δεν κάνει φιλολογία. Παραδόχτηκε κάποια έ-λασρ... και την άπομόνωσε απ' τη ζωή για 12 χρόνια. Ζει τώρα μέσ' την κόλαση που της έχτισε η μοίρα και τη διακόμην-σαν με τά πένθιμα βαρβαρικά ριντά της τύ-μης. Πιγίετα, πασαρέλια, κλαίει... Ξωτικό, έχει ακόμα στιγμές που είνε γυναικά. Δι φάει το ποτήρι της ζωής που τ' άδρες μισοπωμένο άπάνω στο άνακρητικό τραπεζί. Μόνο τη Μαίρα μισά κανείς, όταν μιλήσει μαζί της. Δεν αισθάνεται ούτε φίλη, ούτε απέχθεια για τη φόνισσα. Μόνο έναν άπεναντί, ατέλειωτο οίκτο...»

□□□
«Αγαπούσε κ' ήθελε να ζήσει...»

Έκανε λαποδούτρια, αλλά η ζωή δεν τον... Έκανε συνεργό της! Ίδου πάς: Καμιά ντυμένη, έλκυτο, τσυχνοβόλα, άρχισε την κουβέντα με διαφόρους κυρίους ήλικιωμένους έρωτοπληκτους, που της έρ-χονταν φλογερές ματιές στο ζαχαροπλα-στέιο, στο δρόμο και στο τραί. Η σέχης άρχιζαν. Διαρκούσαν, έντελώς πλατωνικές, άρκετές μέρες. Ώστόσο ένα βράδυ, ενώ βρισκότουσαν κ' οί δυό τους σ' ένα κέν-τρο, έκελη, που τού είχε πάρει εν τ' με-ταξύ το πορτοφύλι, μία έπίθεση κίνηση, τού ζητούσε «πρινόνα» για μία στιγμή και... δεν ζαναγύριζε πλέον! Πού να δημιουργή-σει έπεισοδίο έκείνος, γυναικός άνθρωπος και οικονομική ηγής!

Κάποιος όμως το δημιούργησε. Κ' έτσι η Άννα βρίσκεται τώρα στο Άβερωφειο.

□□□
«Η Φούλα! Συναμει με το δικηγόρο της. Κάνει σχέ-δια επί σχεδίων για να πετύχει μετριάσει της ποιηής».

—Μά ποιός έγραψε στις έφημερίδες πως έχασα τά μάτια μου; μου λέει. Ήταν τόσο ψέμμα!

Πραγματικά. Τά μάτια της Φούλας είνε μάτια, που όχι μόνο καρδίες, αλλά και ό-λόκληρους τούς άδρες έτους κάνουνε κομμ' μ' έτις, κατά την έκφραση του λαϊ-κού προγούδι!

—Πώς περνάει έδω τις άδρες της; Δια-βάει. Όχι όμως το Εὐαγγέλιο. Το... Ντε-

ποφύλι. Έκείνος—υπάρχει πάντα ο Έκεί-νος που είνε η άφορη—ήτανε τωχός. Η φτώχεια, η κακομοιρία, η άνέχεια, ήτανε άδρος βαρὺς και άβήτατος για τους ά-δυνάτους όδρους της Έλευσίας—έτσι λέ-γεται: «Έλευσία Τόμπρου»—άλλά κ' η ζωή της έλευσίας γυναικάς χειρότερη. Άγα-πούσε. Άγαπούσε κ' ήθελε να ζήσει. Δεν ήταν εύκολο. Έται άποφάσεις να διεκδι-κώμεν μόνη της τά δικαιώματά της στη ζωή. Κ' έγινε κλέφτρα. Έμπαινε στα μα-γαζιά, ένεραλίζετο ώς... δισπούνε Λορέν-δο—έχει όλα τά προνόμια: έμφάνιση, χάρη, κοσμικό βερνίκι—και πηλύνγανε τά πάντα. Φόρτωνε τά έμπορεύματα σ' ένα ύ-πάλληλο και μαζί του τραβούσε για τ' οπί. Στο δρόμο άρχισε το φλέρ. Ο ύ-πάλληλος εξαλίζετο. Τού έπρότεινε να τόν... Έξουράσει και τούπαρνε τά μισά πακέ-τα. Ύστερα έμπαινε σ' ένα ταξί, μαζί του πάντα. Στην άλλη γωνία τόν παρακαλούσε να κατέβει να της πάρει κάτι που είχε ά-φψει στο τάδε κορβείο. Και όταν έκείνος κατέβαινε, η Έλευσία τούκαζε με τ' τα-ξί, γελώντας παιχιδιάρικα ώστε να μη φαντασθεί ποτέ ο σωφρ δι ύπηρει τίποτα του ύποπτο στην άσπρη αυτή άναγώρηση. Άλλά δυστυχώς για την Έλευσία, και για όδρες τις... θαρραλέες χαριτωμένες ύπαρ-ξεις, ύπαρξουν οι άδύρατοι με τ' άνα-στασία. Ένας απ' αυτούς την συνέλαβε. Και τ'... στάδι της άνακρίτη. Έκείνος είνε τούρ μόνος και... άπρωτάτευτος. Κ' η Έ-λευσία κλαίει...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

□□□
«Έξω από τόν έρως...»

κομπρά! Κατορθώνει να προμηνύεται βί-βλια. Και το ταγάρο δεν της λείπει. Ύ-ποφέρει. Ύποφέρει πολύ. Για να είμαστε έ-μως άντικειμενικοί και να μιν παραβί-μωσάμεν εύκολα σε συγκινήσεις, η Φούλα δι-υποφέρει παρά μόνον από πληγή. Και συ-κεκλιμένη, της λείπει ο έρωτας. Όλοι π' έ-γυρσις στη ζωή, σαν έβραμο τώρα πει που είνε, και να ζαναγύριε τη δράση της.

«Η Κόστουρ, η Φωτοδούρα, η Φωτοδούρα πός έγινε θρησκόλητη και προσηύχθη στην ψυχή της για να την έμψανει στο Ά-νοτατο Δικαστήριο, στο όποιον έλπιζε να μιν προεδρεύει ο Κάβουρας!

«Η Μ... Χ... κυρία κοσμική άλλοτε, σά-τωσε τόν άντρα της γιατί είχε σχέσεις έ-ρωτικές με τη μητέρα της! Είνε τώρα σε-στό έρείπιο. Δέ μπορεί να έχασει. Και έ-μειλη, σκεπτική, πονεμένη, μηχανικά έ-συνείδητα, άνταρκα σκεδόν. Κι αυτή έ-νε πραγματικό δράμα.

□□□
«Η Ουρανία Καπόττα. Σκότωσε κ' αυτή τόν άντρα της. Γιατί τη βασάνισε και δι-την άδρες έλευσέρη να ζήσει μ' έκείνη που άναπαύσει. Χρόνια ζωή μαρτυρική, έ-λο, φτώχεια, κακομεταχείρηση κ' ύστερα μία μέρα το ρεβόλβερ. Δώδεκα χρόνια κα-ταδίκη».

□□□
«Αν θέλετε λεπτομερώς για τη ζωή μου—τις έρω πει πός γράσω... έγκλη-μα, ποινική μελέτη—μπορείτε να τις πάρε-τε απ' την «Ακρόπολη». Εκεί έγραφα τ' ά-πομνημονεύματά μου.

—Μόνη σας;
—Άλλα;

Σας παραπέμπω λοιπόν στο σύγγραμ-μά της κ. Καπόττα, άν σας ενδιαφέρει να μά-θετε λεπτομέρειες.

Και προχωρώ πρὶς άνεύρεση άλλης κα-ταδίκη. Μία μικρή καθούλα, άμορφη, μη-προσέλει να της στελνω ένα δικηγόρο. Την άναιμειαν σ' ένα έγκλημα που έκαμε ο ή-λος της: ληστεία μετά φόνου. Βεβαίως, πός δεν είχε ιδέα. Όσοι...

□□□
«Η Κούλα! Η περιβήτη Κούλα Χριστοφεία. Με π' άσολήτα; Γράφει... ρομάντζο δικά της και έντυπώσεις απ' τις φυλακές, που τά δίνει και τά διαβάζουν η άλλες.

Γράφει ακόμα έρωτικές έπιστολές σε φαν-ταστικά πρόσωπα κ' άπαντάς κατόπιν μου της στόν... εσού της. Η κακιά γλώσσα των φυλακών λένε πός τις άπαντήσεις δι-τις γράφει πάντα μόνη της. Ταυτοχρόνως είνε και παλαιόσημο λογιστήσα. Την έκαμε άποδο ή ηγουμένησα της Μονής Κακής Θαλάσσης, που πέρσσε απ' τις φυλακές πρὶς καιρούς κατηγορούμενη ότι βασάνι-ζε κορίτσια.

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε διαος η πλη-ροφορία ότι ο γεροντικός έρος της άδρες στο έγκλημα! Βρίκει άποτόμα κ' είνε ά-ποηλοιστή κυριολεκτικός».

□□□
«Έρωτες, τέλος, και η γρηά Μοντεσάν-του. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Γιατί; Θε-λω να έκδωμαι κάποιον που την έπ' έρ-αζε—στην Κερβαλόνια αυτό—κ' έρίκε θλητήριο στο πηγάδι. Άποτέλεσμα: Έ-θαλάσσε δεκαοχτώ άνθρώποι! Δέ θα την άνέφερα καθόλου. Ύπαρχε δια

7 Ημέρες

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τιμή Δρ. 2

Ἀθήναι - Κυριακή

7 Ἰανουαρίου 1934

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 4

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

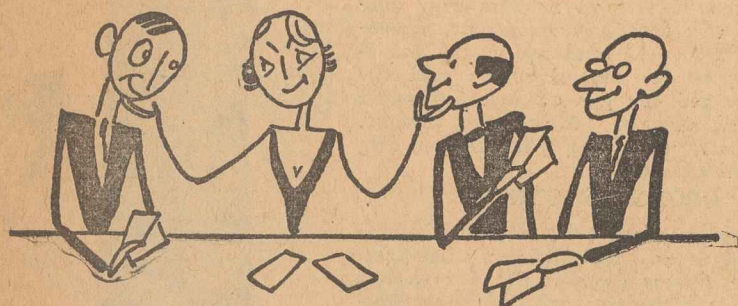
Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

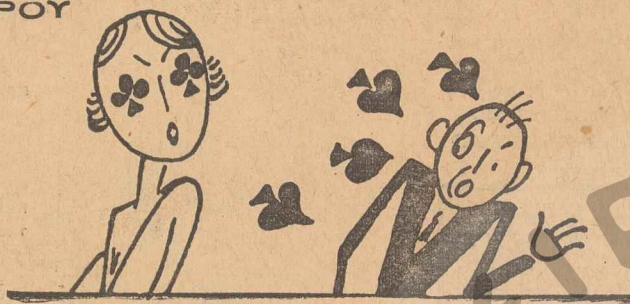
Εἰς τὴν εἰκόνα ποὺ βλέπετε φαίνονται, βέβαια, πολλὰ πρόσωπα: Κύριοι, κυρίες, νταντάδες, παιδιά, εὐζωνοὶ, κ.τ.λ. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ πρόσωπα αὐτὰ, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ποὺ δὲν φαίνονται καὶ γιὰ τοῦτο κρύβονται εἴτε ἀπὸ τὰ πρόσωπα, εἴτε ἀπὸ τοίχους, ἀπὸ βουνὰ, ἢ καὶ γιὰτί... βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὴν εἰκόνα. Πάντως ὑπάρχουν σημεῖα φανερά τῆς παρουσίας τους: διάφορα ἀντικείμενα ποὺ τοὺς ἀνήκουν, ἢ χειρονομίες ἄλλων προσώπων ποὺ τοὺς μιλοῦν κ.τ.λ. Ἀριστερὰ κάτω, π.χ., ὑπάρχει μιὰ ρόδα τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ κρατεῖ... κάποιον παιδί ποὺ δὲν φαίνεται. Στὸ παράθυρο ἐνὸς σπιτιοῦ, ἐπίσης, ὑπάρχει ἕνας παπᾶς ὁ ὁποῖος... γιὰ νὰ τεινῇ τὸ χεῖρ πρὸς ἀσπασμὸν θὰ πῇ οἱ ἀπευθύνεται σὲ κάποιον ποὺ ἐπίσης δὲν φαίνεται! Ἐ, λοιπόν, αὐτὰ τὰ πρόσωπα ποὺ δὲν φαίνονται ζητοῦμε νὰ βρῆτε! Σὰς ἀφήνουμε τὴν διάρκεια ὅλης τῆς ἐβδομάδος γιὰ νὰ ψάξετε μὲ προσοχή. Κρατήστε καὶ τὸ δελτίο ποὺ βρίσκεται εἰς τὴν σελίδα. 15 Καὶ στὸ ἐρχόμενο φύλλο μας θὰ σὰς δώσουμε ὁδηγίες γιὰ νὰ μετᾶσχετε στὸ διαγωνισμὸ μας. ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΚΕΡΔΟΥΣ ΜΕΓΑΛΗ Σὰς ἐπαναλαμβάνουμε ὅμως: Κρατήστε τὰ δελτία σας.

ΤΑ ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΕΠΤΑΗΜΕΡΟΥ

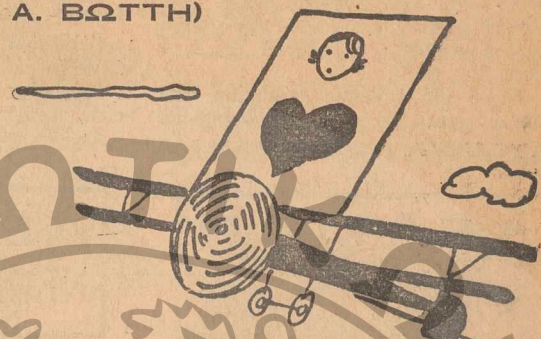
Α. ΒΩΤΤΗ

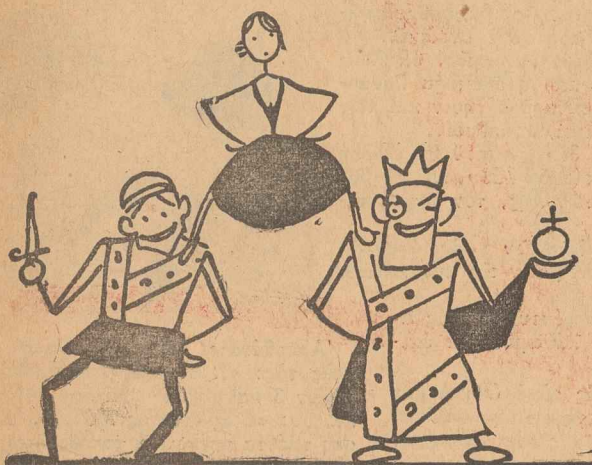
Μόλις στὸν κόσμον πρωτοβγεῖ
στοῦ μπακαρά καθίζει τὸ μακρὸν τραπέζι
καὶ παρενθῆς! χωρὶς ν' ἀργῇ
ἀρχίζει μ' ὅλους ὁλοφάνερα νὰ παίξει...

Εἶναι τὰ μάτια τῆς σπαδί,
μ' αὐτὰ πληγώνει ἄντρες μιλιοῦνια,
μ' αὐτὸς ποὺ θὰ τολμήσει γιὰ νὰ τῆς ριχθεῖ
εἰς τὴν ἀρχὴ τὰ βρῖσκει πάντοτε μπαστουνία.

Ὅμως σὲ λίγο κανενὸς χατήρι δὲ χαλνᾷ
Δίνει καὶ παίρνει καὶ τὰ κόβει ἐλεύθερος
στὰ ραντεβού τῆς εἶναι ἂν κάρτ παντοτεινὰ
μὰ στὴν ἀγάπῃ εἶναι ἄσος... τοῦ ἀέρος

Ὅλο τραβᾷ καὶ στέκει ποῦ καὶ ποῦ.
Ὅσπου ἀνάμεσα στοὺς νέους καὶ στοὺς γέροντες
βρίσκει ἕνα Φάντε, βρίσκει ἕνα παπποῦ
καὶ παίξει ἀσεβᾶ μὲ ἀμφοτέρους

Ὁ ἕνας, τῆς λέει, «ἄχ ὦραία μου κυρά!»,
ὁ ἄλλος, τῆς λέει, «ὦ μὰ σὲ»
κι' ἔτσι ἡ μικρούλα παρατᾷ τὸν μπακαρά
κι' εἰσέρχεται ἀμέσως ... au chemin de faire

Κι' ἔτσι σκοτώνει τὸν καιρὸ τῆς ἡ καυμένη,
γύρω ποντάρει μὲ μεγάλη προσοχή,
μεσ' στὰ σαλόνια εἶναι πάντα κερδισμένη
καὶ στὴς ταβέρνες διαρκῶς τὰ πι...

